

στρατιώτης και κοστίζει κατ' έτος φράγκα Διακόσια πενήκοντα.

Η Γαλλία, αν εφαρμοσθῆ ἐπιτυχῶς ὁ νέος αὐτῆς ὀργανισμὸς, θέλει ἔχει ἓνα στρατιώτην ἀνὰ δεκαεξ̄ κατοίκους ὑπὲρ οὗ δαπανῶνται φράγκα Διακόσια κατ' έτος.

Περὶ τῶν μυριάδων μαχητῶν, οὓς ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον συντηροῦσι δι' ἐλαχίστης δαπάνης, οὐδὲν λέγομεν, διότι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀμφισβητοῦνται. Ἐπίσης κατὰ μέρος ἀφίνομεν τὴν Ἑλβετίαν, ἔχουσαν ἀνὰ δώδεκα κατοίκους ἓνα ὅπλιτην, κοστίζοντα δεκαπέντε φράγκα κατ' έτος, διότι τὸ ἐλβετικὸν σύστημα τοῦ γενικοῦ ἐξοπλισμοῦ εἶναι ἀνεφάρμοστον ἐν χώρᾳ μαστιζομένη ὡς ἡ Ἑλλάς ὑπὸ ἐπαρχιακῶν παθῶν καὶ φυγοδίκων.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος προκύπτει ὅτι τὸ ἔθνος τῆς Εὐρώπης, τὸ ἔχον ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ὀλιγωτέρους στρατιώτας εἶναι τὸ Βέλγιον, ἔνθα εἰς πενήκοντα κατοίκους ἀναλογεῖ εἰς μόνον στρατιώτης· τὸ δὲ ἔθνος ὅπου ἡ συντήρησις τοῦ στρατιώτου ἀποδαίνει δαπανηροτάτη εἶναι ἡ Ῥωσία, ἔνθα δι' ἕκαστον ἄνδρα δαπανῶνται Τριακόσια τριάκοντα φράγκα κατ' έτος.

Τὰς δύο ταύτας ἀναλογίας τὴν τοῦ ἔθνους τοῦ ἔχοντος ἐλάχιστον στρατὸν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν τοῦ στρατιώτου τοῦ τὸ πλεῖστον δαπανῶντος, ἐφαρμύζοντες εἰς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸν στρατιωτικὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑλλάδος φθάνομεν εἰς τὸ ἀκόλουθον συμπέρασμα. Ἡ Ἑλλάς ἡ ἔχουσα κατοίκους ἐν καὶ ἡμῶσι ἑκατομμύριον καὶ δαπανῶσα πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς ἔνδεκα ἑκατομμύρια κατ' έτος, ἔπρεπε νὰ ἔχη στρατὸν ἐξ ἄνδρῶν *Τριάκοντα χιλιάδων*, ὑπηρετούντων μονίμως ἢ ἐν ἐφεδρείᾳ ὅπως καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις, δυναμένων νὰ συναθροισθῶσι καὶ νὰ ἐκστρατεύσωσι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἡμερῶν, ὀπλισμένων ὡς ἐκεῖ, ἐχόντων κανονοστοιχίας, ἵππους, πολεμοφόδια, ἀποθηκὰς καὶ ὀπλοποιεῖα ὅσα οἱ ἄλλοι, διότι πάντα ταῦτα περιλαμβάνονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, θάσιν δὲ ἐλάδομεν τὸν δαπανηρότερον.

Εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν τριακοντακισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τὸ ἀνάλογον ποσὸν ἵππων, κανονίων καὶ παντὸς χρῆσιμου, ἐδικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν ἄνευ ἐκτάκτων παρασκευῶν, ἄνευ Μεγάλης Ἰδέας, ἄνευ πατριωτισμοῦ, ἄνευ θυσιῶν, ἄνευ φαλάγγων, ἐκγυμνάσεως μαθητῶν, γενικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἐνθουσιασμοῦ ἢ ἐθνοφυλακῆς, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ὡς ἀντάλλαγμα τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κατ' έτος ψηφίζει ἡ Βουλὴ καὶ δαπανᾷ τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς συντήρησιν ἑπτάκισ χιλίων κατὰ τὸν «*Αἰῶνα*» στρατιωτῶν, *ἐννεακοσίων* ἀξιωματικῶν, διςχιλίων ὑπαξιωματικῶν, κενῶν ἀποθηκῶν, ἑκατὸν πενήκοντα χιλίων ἵππων, πυρίτιδος οὐδὲ κόκκου καὶ ἄλλου ὕλικου ἔτι ὀλιγωτέρου».

Ταῦτα λέγουσιν οἱ ἀριθμοί. Ἄν δὲ ἐρωτήσῃ τις ἡμᾶς πῶς συμβαίνει ἡ Ἑλλάς ἡ ἐξοδεύουσα ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ ἔχη τὰ πάντα ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς, δὲν ἔχει ἐν τούτοις τίποτε εἰς τὰς

παρούσας κρίσιμους περιστάσεις, ἀναγκαζόμεθα τῆ φιλαληθείᾳ ἡμῶν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο τὴν κατωτέρω λυπηρὰν μὲν, ἀλλὰ εἰλικρινῆ ἀπάντησιν.

«Διότι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ συμφέροντα τῶν κυβερνῶντων εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Τοῦτο θέλει φανῆ ἴσως εἰς τινὰς παραδοξολογίαν ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι μαῦρη καὶ μαθηματικὴ ἀλήθεια. Εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν συμφέρει νὰ ἔχη στρατιώτας, εἰς δὲ τὸν ἐκάστοτε ὑπουργὸν ν' ἀπαλάττη κληρούχους καὶ νὰ πλάττη ἀξιωματικούς. Οἱ ἵπποι τρώγουσι καὶ δὲν ψηφοφοροῦσι, ὡς ἐκ τούτου ἡ δαπάνη αὐτῶν φαίνεται εἰς τὸν κυβερνήτην περιττή. Τὸ πρὸς προμήθειαν ὅπλων καὶ ὕλικου ἀναγκαῖον χρῆμα δύναται νὰ διατεθῆ χρησιμώτερον εἰς συντάξεις καὶ προβιβασμούς, προμηθεύοντας φίλους καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀρωγούς ἐν τῷ στρατῷ. Ἄν τις ἀναγνώσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ έτους 1876, ψηφισθέντα μάλιστα ἐν ὥρᾳ ἐκτάκτου κρίσεως τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, δὲν θέλει εὐρεῖ ἐν αὐτῷ πρὸς ἀγορὰν ὅπλων ἢ ἐφοδίων προορισθεῖσαν οὐδὲ δραχμὴν, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους μισθοὺς ταγματάρχων, ἀντιναυάρχων, διόπων καὶ ἐπιμελητῶν.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι καὶ ἀλλαχῶ συμβαίνουσιν ὑπουργικαὶ καὶ βουλευτικαὶ χάριτες καὶ καταχρήσεις, ἀλλ' ἡ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν διαφορὰ συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι παρ' ἐκείνοις μὲν μετὰ τὰς χάριτας καὶ τὰς καταχρήσεις ταύτας περισσεύει τὸ ἀναγκαῖον χρῆμα πρὸς συντήρησιν ἀνδρῶν, ὅπλων καὶ ἵππων, παρ' ἡμῖν δὲ μετὰ τὴν εὐωχίαν, τῶν κυβερνῶντων καὶ τῶν φίλων αὐτῶν δὲν περισσεύει τίποτε.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς θέλει κατηγορήσει ἡμᾶς ταῦτα γράφοντας ὡς ἀντισυνταγματικούς. Ἀγαπῶμεν τὸ σύνταγμα καὶ ὑποτασσόμεθα ἀγογγύστως εἰς τὰ ἀχώριστα αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι κακὰ· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τὸ ἐξ αὐτοῦ κακὸν εἶναι οἱ κ. κ. κομματάρχαι, διαμοιράζοντες ἀπὸ δεκαετίας ὀλόκληρον τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τοὺς ἀναποφεικτοὺς πρὸς συντήρησιν περιοδικῆς πλειονοψηφίας κρητῆνας, κατέστησαν ἡμᾶς ἀνικάνους· νὰ διεκδικήσωμεν τὴν ἀνήκουσαν μερίδα εἰς τὸν συμπόσιον τῆς διαμελιζομένης Τουρκίας.

Θ.

Σ Κ Ν Ι Η Σ

Ἐφ' ὅσον παραβῆλλω τοὺς σήμερον ἄνδρας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, τόσω μᾶλλον πείθομαι ὅτι αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων ὁμοιάζουσι τὰς βανανέας τῆς Αἰγύπτου. Αὐταὶ σπανίως καρποφοροῦσι δις κατὰ σειρὰν τὴν δὲ ἀνοιξιν τὴν δωρήσασαν εὐχόμεους ὀπώρας διαδέχεται ἑτέρα παράγουσα μόνον καρποὺς θνησιγενεῖς. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν διεδέχθησαν οἱ φοροφάγοι τοὺς ἀγωνιστάς, οἱ Ἀβέρκιοι τοὺς Θεοτόκεις καὶ οἱ Τζιβανόπουλοι τοὺς Ἀσωπίους.

* * *

Ἄγγλος περιηγητής, τρώγων προχθές τὸ ἐσπέρας παγωτὸν ἐν τῇ Σολωνείῳ καὶ ἀκούων ἀκαταπαύστως τὰς αὐτὰς λέξεις ἐκ τοῦ στόματος τῶν γειτόνων του ἠρώτησε τὸν διερμηνέα αὐτοῦ τί σημαίνει «Promithia oploun», οὗτος δὲ ἀπεκρίθη ἀφελῶς: εἰς Εὐρώπῃ «Ταξείδιον δημοσία δαπάνη τῶν φίλων τοῦ Ὑπουργείου».

* *

Πολλοὶ τῶν ἀξιολύμων μετόχων τῆς «Ἑλλ. Μεταλλευτικῆς Ἑταιρίας» τῆς «Καρύστου» καὶ τοῦ «Περικλέους», ὑπὸ ἀκραίφου ἐμπνεόμενοι πατριωτισμοῦ ἀπεφάσισαν κατὰ τὰς παρούσας κρίσεις περιστάσεις νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰς μετοχὰς αὐτῶν πρὸς κατασκευὴν φουσκείων.

* *

Ἀμὰ ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας ἡ εἰδησις τῆς σφαγῆς τῶν δύο προξένων ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Διοικητοῦ, ὁ ἀξιόλογος κ. Χατζῆ Πέτρος ἀνέκραξε μετὰ θυμοῦ: «Ἄς τὰ βλέπῃ ὁ Βαμπᾶς, τί γίνονται εἰς τὰ ἄλλα μέρη αὐτὸς ὅπου διὰ ὀλίγαις μικροκλοπαῖς εἰς ἓνα ἀπόκεντρο δρόμο ἐχάλασε τὸν κόσμον!»

* *

Οἱ πολυπείροι εἰσαγγελεῖς τῆς Γαλλίας, ἅμα συμβῆ οἷος δῆποτε φόνος ἢ ἄλλο σπουδαῖον ἐγκλημα, πρὶν προβῶσιν εἰς οἶαν δῆποτε ἀνάκρισιν ἐνθυμίζουσιν εἰς ἑαυτοὺς μεγαλοφῶνως τὸ ῥητὸν «Cherchez la femme», φρονούντες ὅτι ὡς ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἀδάμ οὕτω καὶ σήμερον ὑπὸ πᾶν δυστύχημα ὑπάρχει γυνὴ κεκρυμμένη. Τὸ φθάσαν τὴν ἐπιούσαν τῆς εἰδήσεως τῆς σφαγῆς εἰς τὸν κ. Φωτιάδην τηλεγράφημα ἐπεβεβαίωσε καὶ πάλιν τὸ ἀλάνθαστον τοῦ ἀνωτέρου κανόνα.

* *

Πολλοὶ ἠπόρησαν πῶς ἀπλῆ ὑψοσις ἐνὸς γιασμακίου ἤρκεσε νὰ ἐξαγριώσῃ τὸν Τουρκικὸν ὄχλον μέχρι σφαγῆς ἀνθρώπων, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ «Ἀσμοδαῖος», κάλλιστα γνωρίζων ἐξ ὀδοπορικῆς ἀναμνήσεως μέχρι τίνος δύναται νὰ προβῇ τῶν Ὀθωμανίδων ἢ σεμνοπροσωπία. Ἐν Αἰγύπτῳ, αἱ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου ἐργαζόμεναι γυναῖκες τοῦ λαοῦ ἐνδυμα δὲν ἔχουσιν ἀπολύτως κἀνὲν ἄλλο, πλὴν μακροῦ ὑποκαμίσου. Ὅσακις δὲ διέρχεται ξένος ἐκεῖθεν, ἂν κυρία τις ἐκ τούτων δὲν φέροι κατὰ τύχην τὸ γιασμακίον σπεύδει ἀμέσως νὰ ὑψώσῃ τὸ ὑποκάμισον ὑπεράνω τοῦ ὀμφαλοῦ ἵνα κρύψῃ τὸ πρόσωπόν της.

* *

Φράσις τις περιεχομένη ἐν τῇ τηλεγραφίᾳ τοῦ συνοδευόντος τὸν Βασιλέα διαγγελέως πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἔρριψεν ἡμᾶς εἰς πέλαιος ἀδιεξέδων εἰκασιῶν Ὅ κ. διαγγελεὺς, ἀφοῦ μετεβίβαζεν εὐφροσύνας εἰδήσεις περὶ τῆς υἰείας τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν βασιλοπαίδων προσέθετε μυστηριωδῶς «Τὰ πάντα βαίρουσι καλῶς». Τί σημαίνουσιν αἱ λέξεις αὗται ἐν τῇ «Ἐθρὶ κῆ Πνεύματι», Ἡπειρον, Θεσσαλίαν ἢ ἄγυρτειαν.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΕ.

Προχθές περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος ἄλλος πορτοκαλεῶν τὰ ὄψα τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Ὅμ. Κλ. ὑπεξήρσεσαν τὸν κατωτέρω διάλογον μεταξὺ δύο ὀρίμων παρθένων:

— Ἀὐτὴ ἀπεφάσισα μέχρι σήμερον νὰ ὑπανδρευθῶ, διότι θέλω σύζυγον πλούσιον ἑκατομμυριούχον.

— Ἐγὼ, ἀπεκρίθη ἡ σύντροφός της, ἐν ἐλλείψει πλουσίου εὐχαριστοῦμαι καὶ μὲ πτωχὸν ἑκατομμυριούχον.

Ἡ σύζυγος γνωστοῦ δικηγόρου, ταξιδεύοντος συνεχῶς εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς πρὸς φορολογίαν τῶν ἀρχιμανδριτῶν ἔλεγε περὶ αὐτοῦ διακούσης τῆς τελευταίας ἀπουσίας του. — «Ὁ Νικολὸς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐπιστήμην κατήντησε τόσον ἀφρημένος, ὥστε οὔτε πλύνεται, οὔτε κτενίζεται οὔτε ἀλλάζει ἂν δὲν φροντίσω ἐγὼ περὶ τούτου. Ὅσακις εἶναι ἀπὸν ὄλαι μου αἱ ἐπιστολαὶ ἀρχίζουσι στερεοτύπως διὰ τῆς φράσεως «ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς παρουσίας μου ἀλλὰ λαξε ὑποκάμισον».

— «Καὶ γράφετε συχνὰ εἰς τὸν σύζυγόν σας;

— «Κάθε μῆνα τακτικῶς».

ΒΟΡΕΑΣ.

Ἐπὶ τέλους ὁ εὐσπλαγχνος γέρον Πρωτόνός μᾶς ἔδωκε τὸ ἐξῆς ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθηροῦ καλᾶμου του, «Ἐάν τις θελήσῃ νὰ διέλθῃ τὴν ὁδὸν ταύτην βυθίζεται ὁ ποῦς αὐτοῦ μέχρις ἀστραγάλου ἐντὸς τοῦ κονιορτοῦ κατακαλυπτόμενος ἐνταυτῷ ὑπ' αὐτοῦ».

Π. . .

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

«Κύριε Ἀσμοδαῖε,»

Ψεύματα γράφει ὁ συνδημότης μου Λαρῆς εἰς τὴν «Γνώμην» ὅτι ὁ Δήμαρχός μας κρατεῖ τὸ κλειδί τῆς στέρας τῶν σχολείων, διὰ νὰ παίρῃ μπάνια.

Ψεύδεται, διότι ὁ Δήμαρχός μας οὔτε ἐλούσθη ποτὲ, οὔτε μπάνιο ἐπῆρε μετὰ τὸ βάπτισμα. Ὅστις ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ἄς ἔλθῃ νὰ τοῦ δώσω μίαν μετοχὴν τοῦ Λαυρίου.

Μύκωνος 20 Ἀπριλίου 1876.

ἔρρωσθε

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

δουλός σας.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.